

»Pridi, ljubi dedek«, je pisal Ivanček dalje, »za Boga Te prosim, vzemi me proč od tod! Usmili se me, uboge sirote, sicer me bodo bili vsi, in lačen sem strašno in bojim se tako, da ne morem povedati ter moram vedno jokati. Pred kratkim me je mojster s kopitom tako po glavi udaril, da sem takoj padel ter se le težko zopet zavedel. Moje življenje je polno bolečin, slabše je nego pasje . . . In pozdravljam še Aljono, lovca in kočijaža, moje harmonike pa ne daj nikomur! Ostanem Tvoj vnuk Ivan Šukov, dragi dedek, pridi vendar kmalu! . . .«

Ivanček je zložil na vseh štirih straneh popisano pismo ter ga vtaknil v zavitek, ki ga je za kopéko kupil včeraj . . . Premišljal je nekaj časa, potem je pomočil pero ter napisal naslov:

V našo vas mojemu dedku.

Potem se je popraskal, je zopet premišljal ter še pristavil: »Konstantin Makarič«. Zadovoljen, da ga ni pri pisanju nihče motil, se je pokrtil s čepico ter bežal brez suknje na cesto . . . Mesarji, katere je včeraj izpraševal, so mu povedali, da treba pisma vreči v poštno skrinjice, tu jih pobero, in pijani jančiki jih prepeljavajo v poštnih vozeh z zvončki po vsem svetu. Ivanček je tekkel do prve poštno skrinjice ter zagnal drago pismo v špranjo . . .

Za eno uro so ga sladke nade zazibale v trdno spanje . . . Sanjal je o peči. Na peči je sedel ded, gole noge so mu visele dol; prečital je kuharicam Ivančkovo pismo . . . Okrog peči pa hodi pes Vjun ter maha z repom:

V gostilnici.

Spisal Ivo Trošt.

Bila je tako velika gneča, da ni gostilničar prav dobro vedel, kdo je naročil jed.

Pa je ponujal: »Kdo hoče to-le pečenko?«

»Jaz«, se oglasi šaljivec.

Gostilničar pride drugič in vpraša: »Kdo hoče ta-le kruh?«

»Jaz«, se zopet oglasi šaljivec.

Ko pride gostilničar tretjič z vinom, stopi naravnost pred šaljivca, rekoč: »Kdo hoče ta-le liter vina?«

»Jaz«, se odreže šaljivi gost.

»Aha! Zdaj te imam, ptiček!« si misli gostilničar ter vpraša: »Kdo hoče razcepiti tam-le na mojem dvorišču seženj drv?«

»Prijatelj«, dregne šaljivec soseda, »sedaj se pa ti oglasi; jaz imam že dovolj!«

